

den lovgivende, udøvende og dømmende magt, men principielt mener vi også, at magten bør deles imellem de forskellige politiske niveauer i samfundet. Kristendemokraterne mener således ikke, at det kan være optimalt, at man varetager flere mandater på en og samme tid.

Men selv om Kristendemokraterne dermed er enige i princippet i forslaget, er vi ikke enige i, at princippet skal gennemføres via dette forslag. Vi er af den overbevisning, at det er borgerne ved deres stemmeafgivning og de forskellige politiske partier ved deres opstilling, der må afgøre, hvordan de vil agere. Alle borgere og de fleste politiske partier formodes i vores optik sagtens at kunne vurdere, hvilke og hvor mange hver af de enkelte opstillede personer kan varetage.

Så vi kan ikke umiddelbart støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Angående arbejdsomkostningen og hvad man kan overkomme, vil jeg gerne spørge fru Tove Videbæk, om ikke der er meget stor forskel på arbejdsbyrden som folketingsmedlem, hvis man er et lille parti på kun 4 medlemmer, eller man som Venstre har over 50 medlemmer, der skal møde i udvalg, og om det måske netop også giver en forskel med hensyn til, hvad man kan påtage sig ved siden af et folketingsarbejde.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Selv om jeg ikke er ordfører på det her område, kan jeg i hvert fald svare på fru Gudrun Laubs spørgsmål vedrørende arbejdsbyrden i små og i store partier. Det er klart, at i et parti, hvor man er 50 medlemmer, er arbejdsbyrden ikke den samme som i et parti, hvor man er 4 mandater. Så det er helt klart, at det vil være forskelligt ligesom de regler, man har.

Kl. 11.00

Derfor er det også, at vi tror, at de fleste politiske partier vil kunne vurdere, hvad der er laddsigeligt for den enkelte. Det er klart, at hvis man er borgmester og folketingsmedlem i et parti med 50 medlemmer, kan man måske sagtens klare det, men i vores parti, Kristendemokraterne, hvor vi er 4, vil det være totalt umuligt.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken. Hr. Arne Toft som ordfører for forslagsstillerne.

Arne Toft (S):

Beslutningsforslaget, som medfører et forbud mod, at medlemmer af Folketinget eller Europa-Parlamentet kan vælges til borgmester, er sådan set, som det også er sagt fra talerstolen, nok mest et internt Venstreproblem. Hvis de havde reglerne, var det ikke sikkert, at forslaget var blevet fremsat.

Socialdemokratiet mener, at de enkelte folketingsmedlemmers og borgmestres opgaver og ansvar har et sådant omfang, at hverken ikke kan varetages samtidig på en tilfredsstillende måde. Dette skal sammenholdes med, at det svækker befolkningens respekt for det politiske arbejde, hvis vælgerne får den opfattelse, at politikere er mindst lige så interesseret i at styrke deres privatøkonomi som i at varetage deres arbejde ordentligt.

Man kunne påstå, at spørgsmålet om dobbeltmandat og vurderingen af, om folkevalgte kan varetage deres hverv på tilfredsstillende måde, er en sag mellem de folkevalgte og vælgerne. De, der har denne opfattelse, ser udelukkende demokratiet som værende det øjeblik, hvor man står ved stemmeurnen.

Det er en fejlagtig opfattelse. Demokratiet og befolkningens demokratiske rettigheder strækker sig længere end stemmeretten. Selvfølgelig medfører en forpligtelse til at forvalte borgernes tillid. Et demokratisk ansvar gælder i høj grad i udførelsen af hvervet. Den rettidige udførelse af vores hverv er grundstenen i befolkningens tillid til vores parlamentariske og kommunale system. Der må ligge en formodning om, at arbejdet, som man er valgt til, også bliver udført.

Lovgivningen er også klar: Ifølge den kommunale styrelseslov er borgmesteren tillagt store beføjelser og en række pligter, der forudsætter daglig virksomhed i kommunen. Dette præciseres i § 16 i den kommunale styrelseslov, som fastsætter, at borgmesteren i modsætning til menige byrådsmedlemmer ikke har ret til fravær fra arbejdet. Med andre ord er der mødepligt. Det er fysisk umuligt at være to steder på en gang, men det er ikke desto mindre en forudsætning for at være borgmester og folketingsmedlem samtidig.

Borgmesteren er den øverste leder af den kommunale administration, og arbejdets omfang forudsætter en fuldtidsindsats; noget, som man også belønnes for. Borgmesterens vederlag afspejler arbejdsbyrdens omfang – noget for noget.